

Zdeněk Kocian  
**Hlídal jsem Husáka**

**Vašík:** Náš pamětník se jmenuje Zdeněk Kocian. Narodil se 29. července 1957 ve Vysokém Mýtě, kde také zažil okupaci.

**Pamětník:** Bylo mi jedenáct let. V tom roce, v květnu mi zemřela babička, ta kdyby vstup zažila, tak by to nepřežila. Ta Rusáky nikdy neměla v lásce.

**Natka:** Příchod Rusů si ale pamatuje velmi dobře. Na první setkání prý nikdy nezapomene.

Po téhle ulici jela kolona aut Rusáků, s bílým širokým křížem po celém autě.

**Anička:** V patnácti letech, po základní škole se šel učit na strojního zámečnicka do karosackého učiliště. Pak si udělal maturitu v Rychnově nad Kněžnou a na tyto roky vzpomíná jako na nejkrásnější léta svého života.

**Terka:** Po škole ale odešel na vojnu. Tam ho čekalo to, co všechny ostatní. Pro nás už je dnes taková situace jen těžko představitelná.

**Pamětník:** První den na vojně to je katastrofa asi pro každého

**Pamětník:** Tam už se nikdo na nic neptal. Šli jsme skoro dohola, píchli nám injekci. Dnes se všichni kvůli vakcíně, tak se nás nikdo neptal. To byly tehdy žloutenky, tyfus, aby jsme hned nebyli nemocní z prostředí, které tam je.

**Štěpán:** Přísahu skládali čerstvě oholení vojáci na Staroměstském náměstí, tam se samozřejmě přijeli podívat také rodiče.

**Pamětník:** Tam byl balík zelených. Rodiče chodili a hledali toho svého syna a nenašli. všichni jsme byli stejní.

**Eliška:** Po dvou měsících na vojně se Zdeněk dostal k hradní stráži. Stal se dokonce velitelem stráže. Nehlíдали však jenom před hradem, ale také v Lánech. Tam jezdil Husák na dovolenou.

**Pamětník:** Tam byla služba tvrdá. Tři hodiny se chodilo po zahradě, bylo minus 25. Než se zavedla stojka, tak to byla další půl hodina. Takže to bylo až nehezké.

**Denča:** Po vojně se Zdeněk vrátil do Vysokého Mýta a začal pracovat v Karose. Po sametové revoluci, v 90. letech strávil třičtvrtě roku strávil pracovním dokonce ve Francii.

**Jiřík:** Tam ale za žádnou cenu zůstat nechtěl. Měl rád svou zemi, své město a jak s nadsázkou říká, nejdou mu cizí jazyky. Jeden sen ale odmalinka Zdeněk Kocian měl.

**Pamětník:** Já jsem chtěl vždycky pracovat v Karose.

**Krýša:** A to se mu také vyplnilo. V Karose pracuje už 50. rokem.